

Z V O N

148 Main St. P. O. Box 639
New Rochelle, N.Y. 10802 Tel. 636-4225

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Rozvíjení obecného blaha

Z neustále těsnější závislosti, která postupně nabývá celosvětového rozsahu, plyne, že obecné blaho - čili souhrn podmínek, v nichž žijeme, a které jak skupinám, tak jednotlivým členům dovolují plnější a snazší dosažení vlastní dokonalosti - se stává stále všeobecnějším, a proto zasahuje práva a povinnosti, které se týkají celého lidského pokolení. Jakákoliv skupina musí mít na zřeteli potřeby a oprávněné nároky jiných skupin, ano i obecné blaho celé lidské rodiny.

Zároveň však roste vědomí vysoké důstojnosti, která přísluší lidské osobě, poněvadž převyšuje všechny věci, a její práva i povinnosti jsou všeobecné a neporušitelné. Je tedy nutné zpřístupnit člověku všecko to, co potřebuje, aby vedl opravdu lidský život, jako je strava, oděv, ubytování, právo na svobodnou volbu povolání a na založení rodiny, na výchovu, na práci, na dobrou pověst, na úctu, na náležitou informovanost, na jednání podle správných příkazů svého svědomí, na ochranu soukromého života a na spravedlivou svobodu též ve věcech náboženských.

Společenský řád a jeho pokrok tedy musí být neustále zaměřen k blahu lidských osob, neboť uspořádání věcí má být podřízeno řádu osob a ne naopak, jak sám Pán naznačil, když řekl, že sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Tento řád je třeba stále více rozvíjet, zakládat na pravdě, budovat se spravedlností, oživovat láskou; ve svobodě musí nacházet stále lidštější rovnováhu. Aby se to mohlo uskutečnit, je třeba vyvolat obnovu smýšlení a uskutečnit rozsáhlé změny společnosti.

Duch Boží, jenž podivuhodnou prozřetelností řídí běh světa a obnovuje tvářnost země, je tomuto vývoji přítomný. Kvas evangelia vyvolal a stále vyvolává v srdcích lidí nepotlačitelnou touhu po důstojnosti.

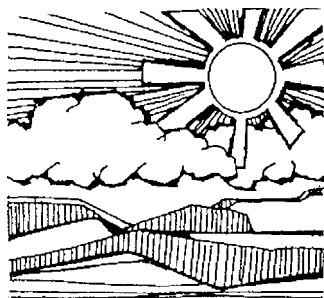
Snem nyní pristupuje k naléhavějším praktickým důsledkům a zdůrazňuje úctu k člověku, takže všichni musí považovat bližního, nikoho nevyjímaje, za "druhého sebe samého", majíce ohled nejprve na jeho život a prostředky nutné k tomu, aby ho žil způsobem hodným člověka, aby se nepodobali onomu boháči, který vůbec nedbal o chudého Lazara.

Zvláště v dnešní době je to naléhavá povinnost, abychom se chovali ke každému člověku jako bližní, a k tomu, s kým se potkáme, poskytlí účinnou službu, ať je to ode všech opuštěný stařec, ať nespravedlivě přehlížený pracující cizinec, ať vyhnanec, ať nemanželské dítě nezaslouženě trpící za hřích, kterého se nedopustilo, který se dovolává našeho svědomí a připomíná tím slova Páně: "Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých bratrů - a třebaš to byl ten nejmenší, mně jste to učinili".

Dále co je proti samému životu, jako vraždy kteréhokoli druhu, vyhazování celých národů, potraty, usmrcení ze soucitu i sama dobrovolná sebevražda; cokoliv porušuje nedotknutelnost ľudskej osobnosti, jako mrzačení, tělesná nebo duševní mučení, snaha znásilnit člověka v samém nitru; cokoliv uráží ľudskou důstojnosť, jako nelidské životní podmínky, svévolné uvěznění, deportace, otroctví, prostituce, obchod se ženami a s mladistvými; a též hanebné podmínky práce, v nichž jsou dělníci považováni jen za nástroje zisku a není s nimi zacházeno jako se svobodnými a odpovědnými osobami: všechny tyto věci a jim podobné jsou opravdu ostudné; vnášejí nákazu do ľudskej civilizace a poskvřňují více ty, kteří je dělají, než ty, kteří trpí bezprávím, a Stvořitele nanejvýš zneuctívají.

(pokračování)

* * *

Vlády štátov za pomoci vhodných zákonov a pomocou rozličných ustanovizn nech dbajú o blaho robotníctva; ľudia bohatí a zamestnávateľia nech majú na zreteli svoje povinnosti; robotníci, o ktorých záujmy ide, nech si tieto obťažujú rozumnou cestou a primeranými prostriedkami. A keďže manželstvo je jedinou pevnou základem, a by zničilo zlú v koreňoch, nech má každý na pamäti, že predovšetkým treba vybudovať kresťanskú mravnosť, bez ktorej by k záchranu nevedli ani ak kolvek veľkolepo premyslené plány.

Lev XIII., encyklika RERUM NOVARUM

Život je prípravou na smrť a smrť je prípravou na Lásku

Debret

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

ŠESTÉ A DEVÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ

NESESMILNÍŠ - NEPOŽÁDÁŠ MANŽELKU BLIŽNÍHO SVÉHO

* Jsou projevy náklonnosti mezi svobodnými hřích proti ctnosti čistoty?

Projevy náklonnosti mezi svobodnými jsou správné a dobré, pokud jsou to opravdové projevy lásky, a ne podněty k rozpoutávání vášni. Dlouhé a vášnivé polibky nebo jiné skutky, které jsou rázu ještě důvěrnějšího, jsou vyhrazeny osobám v manželství a mohou být u svobodných snadno těžce hříšné.

* Proč církev odmítá umělé omezování počětí?

Umělé omezování počětí, tj. vykonat manželský úkon tak, aby nedošlo k početí - je zneužívání posvátné pohlavní schopnosti. Je to proto proti přirozenému zákonu. Církev nezakazuje umělé omezování počětí tak, jako zakazuje jíst maso v pátek. Pouze prohlašuje, že Bůh zjevil, že takové zneužívání přirozené schopnosti je hřích proti přirozenosti, který nelze ospravedlnit za žádných okolností. Umělé omezování počětí je proto těžký hřích pro všechny, ne pouze pro katolíky.

* Je umělé překážení počětí vždy těžký hřích?

Ano. Protože je to zneužití důležité lidské schopnosti, je umělé překážení počětí vždy těžký hřích.

* Proč jsou myšlenky a touhy proti čistotě hříšné?

Každá dobrovolná touha dopustit se hříšného skutku je už hřích. Jestliže čin, který chceme vykonat, je těžký hřích, pak dobrovolná touha po něm je rovněž těžký hřích. Kristus Pán pravil: "Slyšeli jste, že bylo řečeno: Nebudeš cizoložit. Ale já vám říkám: Každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní v duchu zcizoložil" (Mt 5, 27).

* * *

Své vědomosti si mohu vybavit. Svou práci si udělám a vidím ji. Své přátele vidím, slyším. Ale sestupujícího Ducha?

Přesto v jeho síle udělal Ježíš všechny velké věci; přesto je nám Duch slíben a dán jako největší p z m ký

* * * *

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za Boží ochranu a požehnání pro všechny přítomné na mši svaté a za jejich rodiny v nastávajícím novém roce.
  - Za živou a zemřelou rodinu Dohnalovu - paní Frída Dohnalová
2. Za Dr. Rudolfa Krempla - paní J. Pagáčová
  - Za živou a zemřelou rodinu Hönlingerovu - paní Frída Do nalov
  - Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a děti
3. Za zemřelou manželku a maminku - p. Josef Patříčný a syn
  - Za zemř. Miladu Suchánkovu a zemř. rod. Horákovu - syn Josef s rodinou
4. Za zemřelého Jana Valovčíka - manželka paní Olga Valovčíková
  - Za zemřelého Dr. Emmanuela Böhma - jeho manželka
5. Za živou a zemř. rod. Bednářovu a Bláhovu - rod. p. Otakara Bláhy
  - Za krajanskou rodinu
6. Za zemřelou Helenu Stachovu - rodina Krupkova
  - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
7. Za zemřelého Karla Pšeničku
  - Za zomr. rodičov z oboch stran a brata Milana - manž. Abrahámovi
8. Za rodinu Máčelovu - manželé Hanákovi
  - Za zemřelou Jarmilu Uhlířovu - Dr. Maria D. Böhm
9. Za rodinu Hekrlovu - manželé Hanákovi
  - Za zemřelého Rudolfa Příhodu ml. - jeho manželka Anna
10. Za zemřelou maminku Miladu Stránskou - manželé Stránští
  - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Annu Příhodovu
11. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka paní olga Valovčíková
  - Za mír ve světě - pan Alfred Příhoda s rodinou
12. Za zemř. Františka Pavlicu, dceru Marii a rodiny Pojetovu a Pavlicovu - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčková
  - Za krajanskou rodinu
13. Za zemřelého Karla Pšeničku - jeho dcera
  - Za duše v očištění - pan Alfred Příhoda s rodinou
14. Za zemřelého dust. pána Josefa Novotného - manželé Hanákovi
  - Za zemřelého manžela Rudolfa - paní Anna Příhodová
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
  - Za zemř. maminku Josefu a tatínka Josefa - pan Jenda Sukop
  - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
  - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelého bratra Jana Hudečka - manželé Okénkovi
  - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Annu Příhodovu
17. Za zemřelou Martu - Mr. Rudolf Firkušný s rodinou

-
17. Za zemřelého Dr. Vojtěcha Vagasského
    - Za zemřelého manžela Rudolfa - paní Anna Příhodová
  18. Za zemřelého bratra Jana Hudečka - manželé Okénkovi
    - - Za zdrav. Bož. ochranu a požehnání paní A.P.
  19. Za živou a zemř. rodinu Filovu - manž. Filovi
    - Za zemř. Josefa Gluvňu a živou a zemř. rod. - pí M. Gluvňa a děti
  20. Za zemřelého Petra Storinského - manž. Daniel a Luisa Veselí s rod.
    - Za zomrelých rodičov Margitu a Viktora Luky - manželia Šebestovi
  21. Za zemř. manžela, dceru, rodiče a příbuzné z obou stran - paní Anežka Šantorová
    - Za zemřelé rodiče a bratra - panna Anna Havlínová
    - Za zemřelého manžela a jeho rodiče - paní Anna Havlínová
  22. Za zemř. tatínka Frant. Josefíka a jeho manželku - p. Dom. Josefík
    - Za živú a zomr. rodinu Magulovu z oboch strán - manželia Magulovi
  23. Za zemřelého Františka Bachana - pan Josef Blaha
    - Za zemřelého manžela Rudolfa - paní Anna Příhodová
  24. Za zemřelou maminku Marii Josefíkovu - pan Dominik Josefík
    - Za zemřelého Ing. Josefa Měrku - manželé Staškovi
  25. Za živou a zemřelou rodinu Staškovu - manželé Staškovi
    - Za Alfreda a Jeralyn Příhodovy s rodinou
  26. Za zemřelou manželku, maminku a za rodiče a příbuzné z obou stran
    - Dr. Vladimír Dostál s rodinou
    - Za krajanskou rodinu
  27. Za zemřelého tatínka - paní Jeralyn Příhodová
  28. Za zemřelou Mary Ann Cipko - manželé Jerry a Mary Otrubovi
  29. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
    - Za zemřelou maminku Lottie - paní Jeralyn Příhodová
  30. Za zemřelého manžela Stefana - paní Jolana Pagáčová
  31. Za zemřelé rodiče Veroniku a Rudolfa Příhodovy - syn Alfred s rod.
    - Za zemřelého bratra Rudolfa - pan Alfred Příhoda s rodinou

* * *

ZEMŘELI: Děkan Otec Pavel Hyvnar, bratr pana Václava Hyvnara - Dr. Jan Papánek - Karel Pšenička a Hedvika Patřičná. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

První neděli v březnu - 1.III.1992

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNIKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

CO BABIČKA VYPRAVUJE

O prázdninách jsme byli u babičky. Má pěknou chaloupku. Vždy večer, kdy se slunce klonilo k západu, sedávali jsme venku na lavičce. Z blízkého lesa vanul tichý větřík. U babičky nám bylo tak dobře, že jsme se spokojeně dívali do krajiny a ani nemukali.

Tu babička začala:

"Když jsem byla malá jako ty, Barborko a Lukáši, myslela jsem si, že Pán Bůh sedí na zlatém trůně a přísným okem sleduje, kdo na zemi dělá něco špatného. Kdyby to tak bylo, musel by se hrozně nudit. Ve skutečnosti má lidi moc rád. Přeje si, aby se lidem vedlo dobře, aby byli šťastní a spokojení.

A přece nejsou všichni lidé šťastní a spokojení. Často pláčou bolestí nebo mají strach z jiných lidí. Dokonce si vzájemně ubližují nebo bojují zbraněmi. Stávalo se také, že lidé museli pro nějakého vladaře pracovat tak těžce, že zemřeli vyčerpáním.

Proto řekl Bůh: Lidé se mají mít rádi tak, jako já je mám rád. Chtěl bych, aby na zemi žil člověk, který jim mou lásku ukáže. Chtěl bych, aby se lidé naučili mít se rádi. Ať lidé už nejsou opuštěni, ať už se nebojí druhého člověka.

Tímto člověkem, kterého nám Bůh poslal, byl Ježíš, Boží Syn. V něm nám Bůh názorně ukázal svou lásku. Ježíš nebyl k lidem tvrdý, utěšoval toho, kdo měl zármutek. Uzdravoval nemocné. Ale také nám dal příklad, jak si máme

vzájemně odpouštět. Nejhorší totiž je, když lidé nemohou zapomenout na utrpenou křivdu. Proto Ježíš řekl: Máte si odpouštět.

S Ježíšem chodil stále hlouček žen a mužů. Ti zažili a na vlastní oči viděli, jak měl Ježíš lidi rád. Věděli, že na zemi by mohl být pokoj a mír, kdyby všichni žili jako Ježíš. Svým přátelům kdysi Ježíš řekl: "To konejte na mou památku. Nyní jdu k Otci. Ale vy máte mou lásku nést dál do světa." Pak Ježíš se svými přáteli pojedl; vzal chléb a lámal jej. "Toto je mé tělo. Mé tělo bude brzo polámané jako tento chléb. Zemřu. Svou smrt přijmu z lásky k vám. Vám patří celá má láska. To konejte na mou památku. Jezte tento chléb jako znamení mé velké lásky k vám. Mějte se rádi!"

Babička se zahleděla do dálky. Nevnímala větřík z tmavého lesa ani štěkaní vesnických psů.

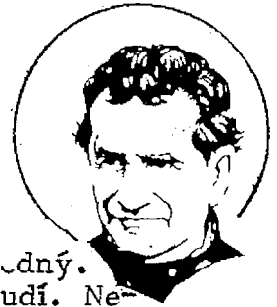
Barborka chtěla, aby babička ještě povídala, proto ji zatáhla za rukáv a zvolala:

"Babi, to bylo, když Ježíš slavil se svými učedníky poslední večeři, viď?!"

"Ano, Barborko, jsem ráda, že to víš. A i potom, když s nimi nebyl Ježíš, sedávali učedníci často kolem stolu a jedli Ježíšův chléb, kterým je on sám. Tak je tomu i dnes. Když jdeme v neděli do kostela, slavíme s Ježíšem znovu tuto hostinu. Každý, kdo jí tento chléb, je pak poslán, aby ukázal lidem, jak nás má Bůh rád."

CN

* * *

Don Boskova duša patrila celá, celučká Pánu Bohu a dobrotivej Matke Božej, Panne Márii, takže i pri najväčšej práci a starosti vnútorne ostával spojený a zjednotený s Bohom.

Jeho život na prvý pohľad bol vlastne obyčajný a všedný. Obťažovali ho ustaľené starosti, ak aj mnohých iných ľudí. Nevidíme tu nijaké zvláštne, mystické zjavy, ako u niektorých iných svätých. Don Bosko vlastne veľmi starostlivo skrýval tajnosti svojho duševného života. A hádam práve preto bol ten život taký bohatý a hlboký.

Kardinál Alimonda, turínsky arcibiskup a Don Boskov dôverný priateľ, na jeho pohrebe poznamenal:

- Láska k Bohu bola tou vnútornou hybnou silou, ktorá hnala Don Boskov obdivuhodný život k večnej činnosti.

A vieme, že láska k Bohu je vrcholom dokonalosti a znakom najkrajšieho duševného života.

Don Boskovi životopisci s obdivom spomínajú i jeho prísnu kajúcnosť. Nie, nekonal nejaké mimoriadne, aby sme sa trochu obrazne vyjadrili, krkolomné kajúčne skutky, o akých čítame v životopisoch niektorých iných kajúcnikov. Ale nezabúdajme, že spával len 5 hodín denne. A keď bol mladší, v plnej mužskej sile, často ho ráno našli ešte pri písacom stole. Pracoval totiž od večera do rána. Nikdy sa nestaral o akosť svojho jedla. Kústik suchého chleba mu stačil, aby sa kráľovsky najedol. A tá sposedelnica! Tá bola vlastne preňho hotovou mučiarňou, ak sa dívame na to len obyčajným ľudským okom. Často v nej presedel celé dni. Nie div, že potom z nej vychádzal celý umorený, zmeravený, so stĺpnutými údmi, ktoré ledvaže cítil od únavy a bolesti. Celý jeho život bol vyčerpávajúcou starosťou o všetkých saleziánskych chovancov a spolupracovníkov, ba o cudzích, neznámych ľuďoch, ktorí sa k nemu deň po deň utiekali. Koľko cesty musel vykonať, koľko nepríjemností znášať. Koľko sa nažobral a naprosil o pomoc, o podporu, o almužnu, o miesta, o to i to! Ako často musel vyhľadávať i ľudí Bohu a Cirkvi neprajných, nepriateľských, ku ktorým sa sotva kto odvážil obrátiť v záujme dobrej veci. A tie kríže, nepríjemnosti, súženia i od ľudí, ktorí mu mali byť na pomoci. Koľká oddanosť do vôle Božej bola mu potrebná! Ach! Bolo toho dosť! Ale stačiť ani to nestačilo. Od roku 1845 až do smrti dostával vyrážky po celom tele, ktoré ho mučili a pálili a o ktorých nikomu nič nepovedal. Keď ho obliekali do rakvy a videli jeho zmučené telo, s obdivom zhlikli:

- Ach, Bože! Hľa, aké tvrdé, kajúčne rúcho mal na sebe Don Bosko!

A okrem toho: koľko chorôb ho zožieralo, koľko sklamaní sa dožil, koľko nevďačnosti sa mu dostalo. A predsa vedel to všetko znášať bez reptania, bez lamentovania, pokojne, s heroickým úsmevom svätých.

Nebolo to pokánie? Nebol to tvrdý kajúci život?

A taká bola aj jeho mravná čistota. Takrečeno bál sa o nej hovoriť, aby tým azda nedal príležitosti k zlým myšlienkam. Sú hriechy, ktorých on vo svojej duševnej protote ani len pochopu nemal. Jeho nejdóverbejší priatelia boli presvedčení, že žil a umrel vo svojej prvotnej čistote. Ľuďom, ktorí mali ťažké pokušenia proti čistote, často stačila i samá prítomnosť Don Boska, aby sa od pokušenia oslobodili. Don Barberis, jeden z najmilších Don Boskových odchovcov, vravel, že Don Boskovou túžbou bolo, aby čistota bola charakteristickou ctnosťou jeho Spoločnosti. Z Don Boska, z jeho skutkov a slov vychádzala akási tajná sila, ktorá prenikala, očisťovala duše a chránila ich od nákazy. Už aj to, ako sa blížil k deťom, ako sa ich dotýkal a chytal ich za ruku, prejavovalo jeho hlbokú úctu k telu, svätým krstom posvätenému. Bol milosrdný a zhovievavý ku všetkým chybám a hriechom, ale až do smrti zostal neúprosne prísny voči mravnej skazenosti. Jeho čistota bola naozaj anjelská a z nej čerpal aj svoje duševné a telesné sily. Čistí ľudia sú vždy najsilnejší. Čistota bola aj prameňom jeho veselosti, ktorá ako sväté svetlo svieti v očiach nevinných duší. Ona bola tým tajným, neodolateľným magnetom, ktorý mu priťahoval duše. Veď čistota vždy okúzluje a väbi. Ba prichodí nám vyznať, že čistota bola i matkou jeho veľkej lásky, lebo len čistí ľudia vedia milovať verne, obetavo a úprimne, bez všetkej sobeckosti.

(Albert! - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Václav Sládek:

S Á N Ě

Což by bylo o koně,
jenom tak mít sáně!
Dva by se k nim zapřáhli,
jeden by sed na ně.

Ba, že koně neletí
v skoku ani běhu,
jak to naše spřežení
po navátém sněhu!

Bylo by to výskání,
bylo by to nářku,
až bychom tak do sněhu
zvrhli naši Mařku! . . .

